

Dvojhvězdy

Podle způsobu pozorování se dvojhvězdy dělí na:

1. [vizuální dvojhvězdy](#) - dají se rozlišit přímo pozorováním [dalekohledem](#). První vizuální dvojhvězdu objevil v roce 1650 italský astronom Riccioli. Jednalo o Mizara a Alcora ve Velkém voze (později objevil i [hvězdy](#) Castor a Pollux v [souhvězdí](#) Blíženců).
2. [spektroskopické dvojhvězdy](#) - existence dvou hvězd se projevuje pravidelnými posuny spektrálních čar ve spektrech dané dvojhvězdy k červenému konci spektra a zase k fialovému konci spektra nebo pravidelným rozvojováním a spojováním spektrálních čar. To znamená, že zdroj [světla](#) se od [Země](#) pravidelně vzdaluje a zase přibližuje. Posuv čar ve spektru je způsoben [Dopplerovým jevem](#).
3. [zákrytové dvojhvězdy](#) - při svém vzájemném oběhu se z hlediska pozorovatele na Zemi vzájemně zakrývají, což se může projevit při měření např. pravidelným kolísáním [jasnosti hvězdy](#).

Právě uvedené skupiny dvojhvězd patří mezi **fyzické dvojhvězdy**, tj. dvě hvězdy, které skutečně obíhají kolem společného [těžiště](#). Existují ještě **optické dvojhvězdy**, což jsou hvězdy, které zcela náhodně pozoruje pozemský pozorovatel těsně u sebe, ačkoliv jsou od Země v různé [vzdálenosti](#), [gravitačními silami](#) na sebe navzájem nepůsobí a nepatří k sobě.

Polodotykové dvojhvězdy mají složky těsně u sebe, zatímco **dotykové dvojhvězdy** se přímo dotýkají. U obou typů se ale přelévá hmota z jedné složky na druhou.

© Encyklopedie Fyziky (<http://fyzika.jreichl.com>); Jaroslav Reichl, Martin Všeticka

Licence <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/> zakazuje úpravy a komerční distribuci.